

SXEDIO.A13

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ 1606

Μια επανάσταση εναντίον της Οθωμανικής διακυβέρνησης της Κύπρου που πήρε κάποιες διαστάσεις ήταν εκείνη του **1606**.

Λεπτομέρειες παραθέτει ο Πέτρος Στυλιανού στο περιοδικό Κυπριακός Λόγος (Σεπτέμβριος-Δεκέμβριος **1975**):

Τριάντα πέντε μόλις έτη από την τουρκική κατάκτηση της Κύπρου, το **1606** ο κυπριακός λαός αποδύοταν όπως εμφανίζεται από τα την πληθώρα των ισπανικών εγγράφων που βρίσκονται στο αρχείο των **Simancas** σε δραματική ένοπλο επαναστατικό αγώνα για αποτίναξη του οθωμανικού ζυγού.

Αφορμή, αλλά και ουσιαστική αιτία για την ένοπλη εξέγερση εναντίον των Τούρκων δυναστών του έδωσε στον ελληνικό κυπριακό λαό η απόφαση των Τούρκων διοικητών της νήσου να χωρήσουν στην εφαρμογή και στην Κύπρο της αρχής του παιδομαζώματος.

Οι ελληνοκύπριοι επαναστάτες με ηγέτη τους τον Πέντρο Αβεντάνιο, ο οποίος κατόρθωσε να συγκινήσει ευρέα λαϊκά στρώματα στον τιτάνιο αγώνα, τον οποίον αναλάμβανε είχε αρχικά σημαντικές στρατιωτικές επιτυχίες, παρόλον ότι ήταν πλημμελώς οπλισμένη (στην ουσία σχεδόν άοπλοι) με αποτέλεσμα να προκαλέσουν σημαντικές απώλειες και θύματα μεταξύ των Τούρκων κατακτητών τους.

Στην επαναστατική αυτή εξέγερση πήραν μέρος δώδεκα χιλιάδες περίπου ελληνοκύπριοι, σύμφωνα με δύο έγγραφα που επιδείχθηκαν στο Ισπανικό Συμβούλιο του κράτους από τα οποία το ένα ήταν στην επιστολή της **4ης Σεπτεμβρίου 1606** η οποία απευθυνόταν προς τον ιστορικό βασιλέα εκ μέρους του Επισκόπου Πάφου και άλλων Προκρίτων της Μεγαλονήσου, ενώ το δεύτερο έγγραφο αφορούσε μνημόνιο του Πέτρου Αβεντάνιου που συντάχθηκε προς ενημέρωση του Ισπανικού Συμβουλίου του κράτους.

Παρά τις αρχικές όμως στρατιωτικές επιτυχίες οι οποίες αναφέρονται σε πολλά έγγραφα οι επαναστάτες τελικά, λόγω βασικά έλλειψης του κατάλληλου εξοπλισμού, ηττώνται. Αυτοί όμως δεν κατέθεσαν τα όπλα και συνέχισαν από τα βουνά στα οποία είχαν αποσυρθεί, τον δύσκολο ένοπλο εθνικο-απελευθερωτικό αγώνα τους εναντίον των Τούρκων δυναστών, αναμένοντες και προσδοκώντας την ηθική και υλική συμπαράσταση των Χριστιανών ηγετών της Δυτικής Ευρώπης για να επαναρχίσουν τις οργανωμένες και ολοκληρωμένες αντεπιθέσεις τους προς οριστική εκδίωξη από τα εδάφη της μαρτυρικής Μεγαλονήσου των Οθωμανών κυριάρχων. Το σύνολο των επαναστατών οι οποίοι κατέφυγαν σε δυσπρόσιτες ορεινές περιοχές της νήσου ανέρχονταν σε τέσσερις περίπου χιλιάδες.

Οι επαναστάτες αποφάσισαν επίσης να αποστείλουν στην Ισπανία τον ίδιο τον αρχηγό της επαναστατικής εξέγερσης, τον Πέτρο Αβεντάνιο- (πράγμα το οποίο υποδηλώνει ότι μεταξύ των εμπόλεμων υπήρξε ανάπαυλα, ένα περίπου είδος ακήρυκτης μεταξύ τους εκχειρίδας), ο οποίος εκ μέρους όλων των κατοίκων της Μεγαλονήσου παρακαλεί τον Ισπανό Βασιλέα να αναλάβει εκστρατεία στη Μεγαλόνησο για απελευθέρωση της από την τουρκική κυριαρχία.

Ειδικότερα ο Αβεντάνιος ζητεί από τον Ισπανό Βασιλέα άνδρες, όπλα και πολεμοφόδια σε αντιστάθμισμα δε της προσφοράς αυτής των Ισπανών τους διαβεβαιώνει ότι θα επακολουθήσει γενική εξέγερση όλων των ελληνοκυπρίων, με αποτέλεσμα την οριστική και πλήρη κατάλυση της τουρκικής εξουσίας και την αντικατάσταση της με την ισπανική κυριαρχία.

Ο Αβεντάνιος παράλληλα υποσχόταν να παραδώσει στον Ισπανό Βασιλέα την Αγία Κάρα του Αποστόλου Φιλίππου, την οποία φύλαττε σε ειδική κρύπτη και η οποία ήταν γνωστή μόνο στον Πέτρο Αβεντάνιο.

Με το πιο πάνω έγγραφο του ο Πέτρος

Αβεντάνιος αναπτύσσει γενικότερες στρατιωτικές απόψεις, εισηγούμενος μετά την κατάληψη της νήσου, τη δυνατότητα εκ μέρους των ισπανικών στρατευμάτων ανάληψης εκστρατείας για κατάληψη και της Ιερουσαλήμ.

Η εδραίωση της ισπανικής παρουσίας στην Κύπρο θα υποβοηθούσε τους ισπανούς κατά τον Αβεντάνιο, να απελευθερώσουν τον Πανάγιο Τάφο "του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού".

Ο Αβεντάνιος υπόσχεται επιπρόσθετα ανταλλάγματα στους ισπανούς όπως την αποληρωμή έστω και μερικώς, των όπλων και πολεμοφοδίων τα οποία ενδεχομένως οι Ισπανοί θα απέστειλαν στην Κύπρο, με λάφυρα, τα οποία οι επαναστατικές δυνάμεις των ελληνοκυπρίων είχαν καταλάβει κατά τις εχθροπραξίες από τους Τούρκους κυριάρχους τους.

Έτσι ο Αβεντάνιος παρουσιάζεται με τα διασωζόμενα αυτά έγγραφα ισχυρή πολιτικο-στρατιωτική διάνοια με ευρύτερες αναζητήσεις και γενικότερους στόχους. Είχε όμως την ατυχία να δράσει σε μια χρονική περίοδο κατά την οποία αφενός μεν ο τουρκικός στρατός βρισκόταν ακόμη σε περίοδο σταθερής ανέλιξης, δεν είχε ακόμη σημειωθεί η πολιορκία της Βιέννης και η εξικνουμένη σταδιακή κάμψη της στρατιωτικής δυναμικότητας της Οθωμανικής αυτοκρατορίας, με αποτέλεσμα τη συντριβή της δυναμικής εξέγερσης του **1606** στην Κύπρο, ενώ αφετέρου η στροφή της Ισπανικής προσοχής στο προβλήματα της Φλάνδρας απορρόφησε όλη τη δραστηριότητα του Ισπανικού Συμβουλίου του κράτους και του Ισπανού Μονάρχη για να αφήσει σε άλλο, ευθετότερο χρόνο, τα προβλήματα του χριστιανικού πληθυσμού της ανατολής Μεσογειακής λεκάνης.

Ενώ ο Αβεντάνιος αγωνιζόταν να πείσει τον Ισπανό ηγεμόνα για την ανάγκη ουσιαστικής (σε όπλα και σε άνδρες) βοήθειας προς τους ελληνοκύπριους επαναστάτες υπήρξε τρομερή η εκδίκηση των τούρκων κατακτητών εναντίον των ελληνοκυπρίων που επαναστάτησαν.

Ειδικότερα η οικογένεια του Πέτρου

Αβεντάνιου υφίσταται και αυτή απάνθρωπες κυρώσεις από τους κατακτητές. Οι Τούρκοι αφού δήμευσαν την περιουσία του συνέλαβαν αιχμαλώτους τη μητέρα και τους δύο αδελφούς του και σταύρωσαν τον πεθερό του.

Το Ισπανικό Συμβούλιο του κράτους γνωστοποίησε τρία χρόνια μετά και συγκεκριμένα στις **14 Μαρτίου 1609** τις προτάσεις του Πέτρου Αβεντάνιου. Ειδικότερα το Συμβούλιο του κράτους τόνιζε ότι επιβαλλόταν να ακολουθηθεί η εξής διαδικασία:

α). Πρότεινε προς το βασιλέα και τον πρωθυπουργό του Δούκα ντε Λέρμα να δεχθούν σε ειδική ακρόαση τον Κύπριο αντιπρόσωπο.

β). Να παράσχουν προς τον Αβεντάνιο τη διαβεβαίωση ότι πρόθεση τους είναι να μη εγκαταλείψουν αβοήθητους τους συμπατριώτες του αλλά να τους βοηθήσουν, και

γ). Να φροντίσουν ώστε αυτός (ο Αβεντάνιος) να πεισθεί να συγκρατήσει τους συμπατριώτες του επαναστάτες να αναστείλουν όλες τις πολεμικές τους ενέργειες μέχρις ότου δημιουργηθούν ευνοϊκότερες προοπτικές και περιστάσεις για ένοπλη επέμβαση των Ισπανών στη Μεγαλόνησο. Η τακτική της, αποχής, για το παρόν τουλάχιστον, από μέρους των ελληνοκυρπιακών σωμάτων επιχειρήσεων εναντίον των Τούρκων κατακτητών στην ελληνική Μεγαλόνησο, την οποία εισηγείται προς τον Βασιλέα Φίλιππο τον Γ, το Ισπανικό Συμβούλιο του κράτους, συμπίπτει απόλυτα προς την ακολοθηθείσα τακτική του Βασιλέα Φίλιππου του Γ στα ζητήματα των ελληνικών επαναστατικών κινημάτων.

Την ίδια ακριβώς θέση λαμβάνει ο βασιλέας Φίλιππος ο Γ όταν καθορίζοντας τη θέση αυτή σε απάντηση εγγράφου του αντιβασιλέα της Νεάπολης κόμητα **Benevente** υπογράμμισε προς τον αντιβασιλέα ότι μολονότι επιθυμούσε ειλικρινά να βοηθήσει τους κυπρίους στην προσπάθειά τους να ανακτήσουν την ελευθερία τους, εν τούτοις τα προβλήματα της Φλάνδρας, τον εμπόδιζαν να προχωρήσει επί του παρόντος στις στρατιωτικές επεμβάσεις στην

ελληνική Χερσόνησο.

Ταυτόχρονα ο Φίλιπος ο Γ' συνιστούσε στον **Benevente** να επιδιώξει να πείσει τους Έλληνες να επιδείξουν υπομονή και αυτοσυγκράτηση δοθέντος ότι σε περίπτωση πρόωρης εξέγερσης τους να προκαλείτο η καταστροφή τους.

Στην ατυχή έκβαση της αποστολής του Πέτρου Αβεντιάνιο στην Ισπανία συνέβαλε και το γεγονός της σχετικής μεγάλης καθυστέρησης στη λήψη της αποφάσεως αυτής, από το Συμβούλιο του κράτους.

Η μακροχρόνια αυτή καθυστέρηση οφείλεται εν πολλοίς στην πολύμηνη-πέραν του έτους-εξαναγκαστική παραμονή του αρχηγού της επανάστασης Πέτρου Αβεντιάνιου στη Νεάπολη, σημειώθηκε όταν αυτός (ο Αβεντιάνιος) έφθασε στη Μαδρίτη με φέροντας μαζί του (εκτός από το τυπικό διαβατήριο) ούτε στη σχετική επιστολή του κόμητα **Benevente** αλλά ούτε και οποιαδήποτε πιστοποιητικά επεξηγηματικά του ρόλου της αποστολής του.

Δικαιολογημένα λοιπόν ο Γραμματέας του Συμβουλίου του κράτους, αντίκρουσε με κάποια καχυποψία την αποστολή του Πέτρου Αβεντιάνιου στη Μαδρίτη. Ετσι αυτός εισηγήθηκε ή την επαναπομπή της υπόθεσης με τα σχετικά έγγραφα στον αντιβασιλέα της Νεάπολης κόμητα του **Benevente** ο οποίος παρακαλείτο να δώσει συγκεκριμένες και σαφείς πληροφορίες και επεξηγήσεις:

α). Για τον κομιστή των εγγράφων

β). Γι' αυτούς υπέγραφαν σ' αυτά - ελληνοκύπριους παράγοντες.

γ). Για την αλήθεια των όσων αυτοί υποστηρίζουν στα έγγραφα.

Η διαδικασία αυτή προτείνεται από τον **Andres de Prada** προς τον αντιβασιλέα της Νεάπολης, δοθέντος ότι ο τελευταίος ήταν σε θέση να παράσχει τα στοιχεία αυτά, διότι είχε ήδη αποστείλει στην Κύπρο ειδικούς απεσταλμένους οι οποίοι είχαν αναλάβει να ελέγξουν και να εξακριβώσουν τις πραγματικές πολιτικοστρατιωτικές συνθήκες που

επικρατούσαν στη Μεγαλόνησο. Ως γνωστόν ο αντιβασιλέας κόμης **Benevente** είχε αποστείλει στην Κύπρο το γάλλο **Charles de Belmonte** στην Κύπρο, ο οποίος και τον ενημέρωσε επακριβώς για την κατάσταση που επικρατούσε στην νήσο.

Ο **Benevente**, παρά το γεγονός ότι απεσταλμένος του στην Κύπρο δεν είχε ακόμη αφιχθεί από τη Γένουα στη Νεάπολη, ενημερώθηκε για τις πολιτικοστρατιωτικές συνθήκες που επικρατούσαν τη νήσο από την αποστολή του **De Belmonte**, ο οποίος και τον ενημέρωσε σχετικά από τη Γένουα.

Ο **Benevente** παρόλον ότι υπογραμμίζει τη σοβαρότητα της κατάληψης της Κύπρου, την οποία χαρακτήριζε ως την πλέον ενδιαφέρουσα από όλες τις εξωτερικές υποθέσεις τις οποίες αντιμετωπίζει η Ισπανία υπό την απαραίτητη προϋπόθεση ότι η ναυτική δύναμη των Ισπανών θα παράσχει τις αναγκαίες διασφαλίσεις από τις επιθέσεις από τη θάλασσα των τούρκων, τονίζει την αναγκαιότητα αξιοποίησης σημαντικών ισπανικών στρατιωτικών δυνάμεων για το ισπανικό εγχείρημα προς την Κύπρο, αφ' ενός μεν για εξουδετέρωση των τουρκικών επιθέσεων που αναμένονταν από τα γειτονικά μικρασιατικά παράλια αφ'ετέρου δε για τη διασφάλιση των ισπανικών δυνάμεων από μια ενδεχόμενη προδοσία φίλων, πράγμα το οποίο θα έπρεπε να λαμβανόταν σοβαρά υπόψη τόσο στην Κυπριακή υπόθεση όσο και για τις διαγραφόμενες προοπτικές ανάλογου ισπανικού στρατιωτικού εγχειρήματος στα θέματα της Ελλάδας και της Αλβανίας.

Βραχυπρόθεσμα όμως ο **Benevente** τοποθετούσε τη σοβαρή κατάσταση των ισπανικών πραγμάτων στη Φλάνδρα ως το υπ' αριθμό ένα πρόβλημα της ισπανικής πολιτικής, πράγμα το οποίο υποβίβαζε το Κυπριακό πρόβλημα σε δευτερεύουσα μοίρα.

Παρά την αποτυχία της επανάστασης του **1606** ως και την έμμεση από επίσημη ισπανική πλευρά απόρριψη του υπομνήματος της **4ης Σεπτεμβρίου 1606** που απευθύνθηκε προς τον Ισπανό βασιλέα από τον επίσκοπο Πάφου και άλλους πρόκριτους της

Μεγαλονήσου ως και εγγράφου του Πέτρου Αβεντάνιου, ο Πέτρος Αβεντάνιος επανήλθε το **1609** με νέο υπόμνημα προς τον Ισπανικό θρόνο.

Το υπόμνημα, όπως δηλώνεται από την αρχή, αναφέρεται στην Κύπρο και υποβάλλεται για χρήση από την Αυτής Μεγαλειότητα το Βασιλέα της Ισπανίας Φίλιππο το Γ.

Ο Αβεντάνιος τονίζει αρχικά ότι η νήσος Κύπρος και το βασίλειο της ενέχουν μεγάλη στρατιωτική σημασία λόγω του πλούτου και της στρατιωτικής και γεωγραφικής της θέσης, δεδομένου ότι ο κυρίαρχος της νήσου εξασκεί ταυτόχρονη επικυριαρχία στην Ασία, την Καραμανία, τη Συρία και την Αίγυπτο.

Αυτό τονίζεται στη συνέχεια από τον Αβεντάνιο, αναφέρουν οι Έλληνες κυρίαρχοι της νήσου ως και παλαιότερες και νεώτερες γραπτές πηγές.

Ο Αβεντάνιος αναφέρει ότι ο ελληνικός πληθυσμός της Μεγαλονήσου, παρά τις ωμότητες, την τυραννία και την τρομοκρατία που εξαπέλυσαν οι Τούρκοι εναντίον του συνεχίζει να αυξάνεται ο δε ρυθμός προσαύξησης θα συνεχισθεί σταθερά. Ήδη **28.000** άνδρες (ελληνοκύπριοι) είναι ικανοί να λάβουν τα όπλα (κατά του Τούρκου δυνάστου).

Πολύ αξιοσημείωτη είναι εξάλλου η πληροφορία του Αβεντάνιου ότι οι Τούρκοι κάτοικοι της νήσου είναι αρνησίθρησκοι, οι οποίοι δεν επιτρέπουν εύκολα την εγκατάσταση άλλων ομοεθνών τους στη νήσου.

Σε αντίθεση προς τον αριθμό των **28.000** τους οποίους μπορεί να παρατάξει η ελληνοκυπριακή πλευρά, οι Τούρκοι της νήσου μπορούν να αντιπαρατάξουν πέραν των **6.000** ανδρών και αυτό με μεγάλη δυσκολία, οι οποίοι μάλιστα είναι διασκοπισμένοι σε **16** επαρχίες.

(...) Στο υπόμνημα διευκρινίζεται σαφώς ο λόγος ο οποίος εξώθησε τους ελληνοκύπριους στην επαναστατική εξέγερση. Δηλώνεται σαφώς ότι ο κύριος λόγος της επανάστασης ήταν η απόπειρα των Τούρκων

να εφαρμόσουν και στην Κύπρο το παιδομάζωμα, όπως έκαναν και σε άλλα τμήματα του ελληνισμού και της τουρκικής επικράτειας- με τη γνωστή μέθοδο της αποστολής των ευρωστότερον και ευφυέστερων παιδιών του κυπριακού ελληνισμού στην Κωνσταντινούπολη για μετατροπή τους σε Γεννίτσαρους.

Ο Αβεντάνιος στο υπόμνημά του εμφανίζεται για μια φορά ακόμη και ως εύστροφος πολιτικός που προσπαθεί να συγκινήσει τους Ισπανούς μονάρχες και στο θρησκευτικό θέμα, διακηρύσσοντας ότι οι κάτοικοι της νήσου προτιμούν να πεθάνουν ως Χριστιανοί, παρά να επιβιώσουν ως αρνησίθρησκοι, επικαλείται την αταλάντευτη καθολική πίστη των κατοίκων της νήσου, η οποία δεν τους επιτρέπει την καταδυνάτευση τους επ'άπειρο από τους αλλόθρησκους.

Αρχιστράτηγος της επανάστασης του **1606** διαπιστώνεται έγγραφα μάλιστα από τον αρχηγό του εγγράφου, ότι είναι ο Δον Πέτρος Αβεντάνιος, φερόμενος από το έγγραφο, ως η πλέον ισχυρά και σημαντική (πολιτικοστρατιωτική) προσωπικότητα της νήσου. Η επεξήγηση η οποία προσδίδεται για τον χαρακτηρισμό αυτό, δεν προέρχεται από μόνη την ανάληψη από αυτόν της αρχιστρατηγίας κατά την επανάσταση του **1606**, αλλά και από την αναληφθείσα από αυτόν εκπροσώπηση των συμπατριωτών του σε διαπραγματευτικές από την Υψηλή Πύλη αποστολές ως και από διάφορους (τούρκους υπουργούς).

(...) Πέρασαν τέσσερα χρόνια από την ημέρα που ο Πέτρος Αβεντάνιος υπέβαλε το υπόμνημά του και οι Ισπανοί εξακολουθούσαν να προβληματίζονται στο κυπριακό θέμα.

Το **1613** ο Αβεντάνιος επανήλθε στη Μαδρίτη συνοδευόμενος από συναγωνιστή του από την Κύπρο, για να ασχοληθεί και πάλι με το κυπριακό θέμα και για να τονίσει προς τους Ισπανούς με έμφαση με νέο έγγραφο του την ανάγκη επίσπευσης από μέρους τους της λήψεως μιας συγκεκριμένης και μάλιστα θετικής αποφάσεως.

Στο νέο έγγραφο του ο Κύπριος Αρχιεπαναστάτης, αφού αρχικά κάμνει αναφορά στο

γνωστό ήδη έγγραφο του, τονίζει στη συνέχεια τα αισθήματα μη αποκρυπτομένης αλλά συγκρατημένης αγανάκτησης και λύσης, ότι παρόλον ότι η διερεύνηση της υπόθεσης (του κυπριακού θέματος) παραπέμφθηκε στον αντιβασιλέα της Νεάπολης κόμητα του **Benevente**, εν τούτοις πέρασαν **4** ολόκληρα χρόνια χωρίς να πάρει οποιανδήποτε απάντηση στην έκθεση και έκκληση του εκείνη. Και αυτό διότι ο κόμης **De Lemmons**, ο οποίος διαδέχθηκε τον **Benevente** στην αντιβασιλεία της Νεάπολης, εκτός από την ατομική επιχορήγηση προς τον Αβεντάνιο και την ηθική ενίσχυση καθόλου δεν προχώρησε για να υποβοηθήσει ουσιαστικά το δραματικό αγώνα του κυπριακού λαού.

Ετσι ο Αβεντάνιος επανέρχεται στις συστατικές επιστολές του **de Lemons** στη Μαδρίτη και υποβάλλει προς τον βασιλέα Φίλιππο τον Γ το έγγραφο του στο οποίο υπογραμμίζει ότι η κατάληψη της νήσου θα χρησιμεύσει ως ορμητήριο για επέκταση της Ισπανικής κυριαρχίας αρχικά μεν μέχρι Ρόδου ύστερα δε μέχρι της Κωνσταντινούπολης και των Αγίων Τόπων.

(Ωστόσο το Ισπανικό Συμβούλιο απέρριψε και πάλι την έκκληση των Κυπρίων).

Την οριστική απόρριψη και των τελευταίων προτάσεων αλλά και των ελπίδων συγχρόνως των επαναστατών στην Κύπρο στα **1606** έδωσε το Ισπανικό Συμβούλιο του κράτους με έγγραφο του ημερομηνίας **3** Αυγούστου **1613**.

Αναφερόταν στο τέλος του σκεπτικού της απόφασης του Συμβουλίου του Ισπανικού κράτους:

A. Το Συμβούλιο θεωρούσε ότι η υιοθέτηση των εισηγήσεων του Αβεντάνιου σε σχέση με το κυπριακό παρουσίαζε τις γνωστές ήδη δυσκολίες.

B. Δεν απέκλειε την ανάληψη στο μέλλον σχετικής ισπανικής πρωτοβουλίας στην Κύπρο υπό την απαραίτητη όμως αίρεση ότι ο Αβεντάνιος, ο οποίος θα αποστελλόταν εκ νέου στην Κύπρο φροντίδι του αντιβασιλέα της Νεάπολης, με συνοδεία δύο προσώπων από εκεί τα οποία ζήτησε ο ίδιος ή άλλων καταλληλότερων, θα υπέβαλλε προς την ισπανική

πλευρά νέα έκθεση ανάλογη με τις συνθήκες και εξελίξεις που επικρατούσαν στη νήσο.

Η ύπαρξη νέων στοιχείων και εκθέσεων θεωρείτο απαραίτητη προκειμένου να λαμβάνονταν στο μέλλον από την ισπανική πλευρά οι κατάλληλες αποφάσεις.

Γ. Ενίσχυσε κρυφά τον Αβεντάνιο για τα έξοδα του μέχρι την ημέρα εκείνη με **500** σκούδα.

Έτσι ο δραματικός εκείνος και υπέροχος αγώνας του **1606** του επαναστάτη Πέτρου Αβεντάνιου και των συμπατριωτών του ουσιαστικά ανακοπτόταν δοθέντος ότι το αίτημα τους για έμπρακτη και ουσιαστική βοήθεια από την ισπανική πλευρά παρεπεμπούταν εν τελευταία αναλύσει στις ελληνικές καλένδες.